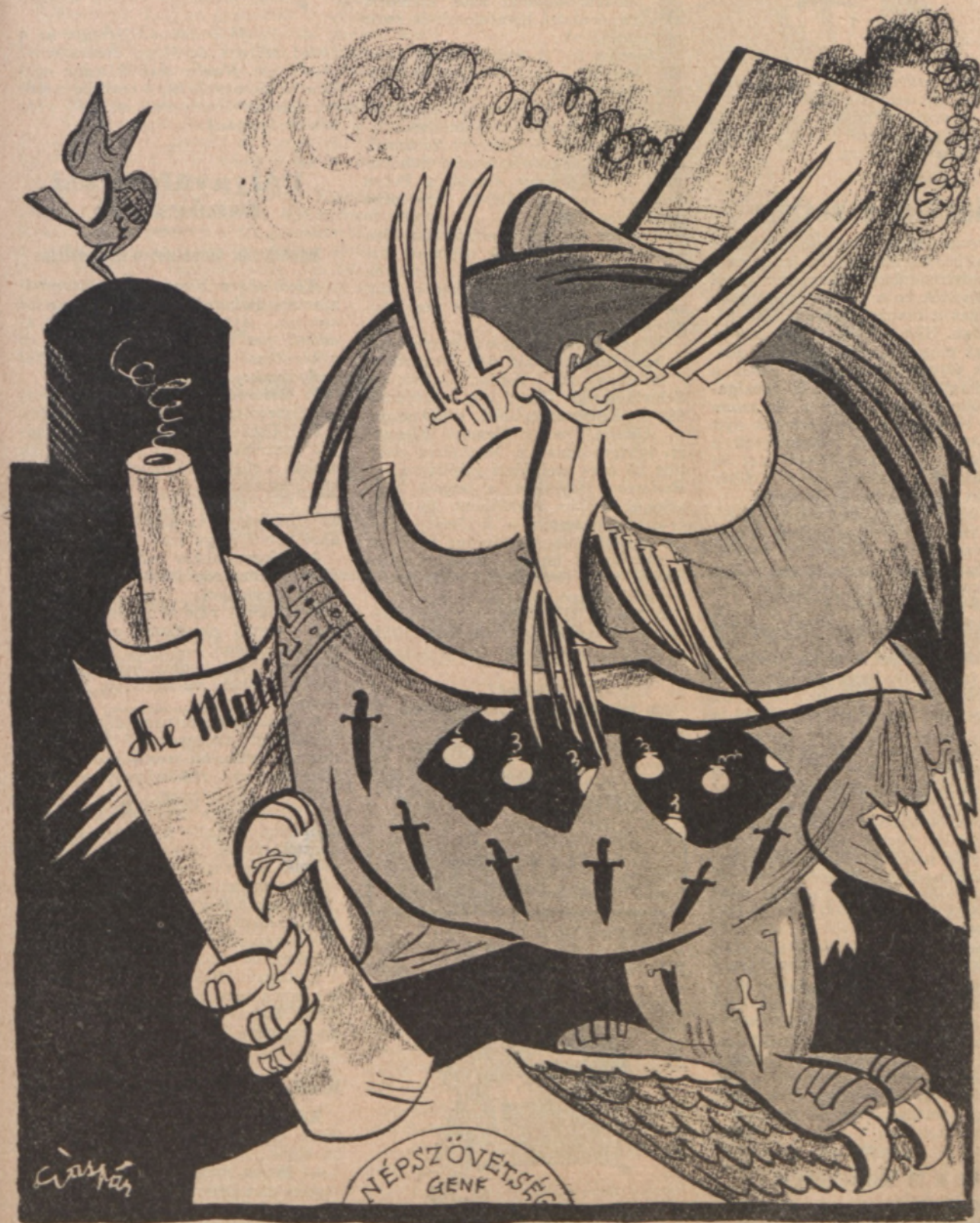

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1928 MÁRCIUS 1. * 7. (3082) SZÁM * HATVANEGYEDIK ÉVFOLYAM

Szentgotthárd körül

Bagoly mondja verébnek, hogy nagyfejű

Ára 50 fillér

— Mit hallok, Ella?... Barátod van? És mit szól a férjed?

— Semmit. Tudod, édesem, én megfogadtam a Bud János tanácsát. Spórolok a férjemmel.

Adófizetők postája

Február 24-én kiadott hivatalos statisztika szerint az idén január végéig kerekaszámában megegyezően annyi adót fizettek be a főváros pénztárainál, mint a tavalyi esztendő első hónapjában. Hát ez csöppet sem humoros, azt meg kell adni. Szegény adófizetők fejvesztetten járnak ebben a Bud-világban és nincs, aki útbaigazítsa őket. Éppen azért a Borsszem Jankó elhatározta, hogy rovatot nyit a tanácstalan pesti polgároknak a B-listás. A népkonyhában fizet ön egy ebédért 28 fillért. Ebből 8 fillér az ebéd és 20 fillér a luxusadó.

Adófizető leánya. Hát bizony a szerelmi vallomás őszinteségében éppen úgy nem lehet hinni, mint az adóvalomásban. Az egyikben azt vallják be, ami nincs, a másikban letagadják azt is, ami van.

Optimista. Igaza van Bud pénzügyminiszternek. Szébb jövő vár reánk. Javul a gazdasági helyzet, ami abból is kitűnik, hogy adóban egyre nagyobb összeg folyik be. Tehát ne csüggedjünk, fogunk mi még többet is fizetni!

Udvarló. Ne verje költségbe önagságát, mert ön saját bevallása szerint annak a hölgynek juháskutyája lenne, még kironák rá az ebédet.

Kardos menyecske. Ha állatokat tart, köteles fizetni utánok az adót. Férje után azonban semmit sem fizet.

Öngyilkosjelölt. Micsoda? Ön be akar ugrani a Dunába, mielőtt adóhátralékát lefizette volna? Uram, ségyelje magát.

Miért? Azt kérdezi tőlünk, miért vetettek ki önre ebédet, amikor nincs is kutyája? De ami a legfuresább a dologban, ön erre már egy tucat kérvényben meg is írta az adóhivatalnak, de az a füle botját se mozdította. Egyszerűen kutyába vették, — ahogyan ön ezt nekünk jelenti. Hát lásza, kérem, éppen azért kell fizetnie az ebédet, mert önt kutyába vették.

—död—

Az a jó falusi levegő

— Miért olyan jó a levegő falun?
— Mert a parasztok sohase nyitják ki az ablakokat.

Jubileumi naptár a jövő hétre

Mindig több és több lesz a jubileum és jubiláns, emlékünnepe és bankett. A Nemzeti Színház 90-ik évfordulóját ünnepli, jubilálnak a színészek és a politikusok, a színházak és a sportklubok, az írók és a bírók, a pártkörök és a zártkörök. Miután pedig minden jubileum egy bankettet jelent, összeállítottuk a jövő hét bankett-naptárát azok számára, akik mindenhová hivatalosak és rossz a memóriájuk.

Március 2. A Feld-Színház fennállásának 31 éves, 3 hónapos és 5 napos évfordulója.

Március 3. A „Rekord” autótaxi-vállalat 510-ik gázolási jubileuma.

Március 4. A Schöher és fia textil-cég 25-ik kényszeregyezségi jubileuma. — **Tökfejessy Árpád,** a Potya Színház tagjának 180-ik szerepébe való belesülése.

Március 5. Bagó András tűz ellen biztosított gazda 15-ik sikeres tűzesetének évfordulója. — **Salamon Béla** színművész Radó Sándor színművészre tett 970-ik epés megjegyzésének jubileuma.

Március 6. A Hungária csapatának a bajnokságról való 5-ik lecsúszása.

Március 7. Vigécz Jakab, a Schwindler és Ganef cég utazójának 680-ik kényszerrepülési emléknappja.

— **Állkucs Tóni,** a Nemzeti Elemelőrt. igazgatójának a Markóban eltöltött 25 éves szolgálati jubileuma. — **Radeckzy Hajnalka,** a bugaci Népszínház örökös naivájának 25-ik 28 éves születésnapja. — **A Csajágröcsögei halottkémek** szimfónikus zenekara a nagydobost ünnepli abból az alkalmából, hogy tizezredszer ütött bele a nagydobjába.

A kisebb jelentőségű bankettek dátumát helyszüke miatt nem közöljük.

Plakát a pesti zsidó hitközség választási harcaiból

Pusztuljon az
ERLICH — HATA-
lom!

KASZAB-
oljuk le a megunt klikket!

— Vajjon Hevesi Sándor is megéri a kilencven éves jubileumát?

— Te jó isten!... Hiszen ez a Gelb! Mi az?... Maga tönkrement?

— Nem. Hanem úgy tele van ez a Pest koldusokkal, hogy csak ilyen jellemben merek az uccára menni... így békibe hagyom.

Pályaválasztási tanácsadó

Megelőzzük Klebelsberg-Moskovitzot

Klebelsberg Kuno gróf kultuszminiszter Pályaválasztási Tanácsadót szervez. Attól félve, hogy ismét új adóról van szó, sietjük megelőzni és a következő adómentes tanácsokkal szolgálunk:

1. Goromba és neveletlen fiúkat legcélszerűbb a politikai pályára adni.

2. B-listások a futball-pályára adják gyermekeiket, ott visszaadhatják azokat a rúgásokat, amelyekben apáikat részesítették.

3. Házmesterek kizárólag színpadi és film-pályára adják leányaikat, ahol idővel nagy sztár lehet belőlük.

4. Sokgyermekes tanítók és napi-díjasok Bicsérdy iskolájába irassák be gyermekeiket.

5. Akiiben valami mozog, azoknak nem muszáj okvetlenül az irodalmi pályára menni, — mert nem biztos, hogy az, ami mozog bennük, talentum, — sokkal valószínűbb, hogy gilisztá.

6. Aki színházi vagy filmrendezői talentumot fedeznek föl magukban, okosan teszik, ha még idejekorán az államvasutak rendező-pályaudvarain keresnek alkalmazást.

7. Szegénylős gyermekeket, akik állandóan lesütött szemmel és lehorgasztott fejjel járnak, küldjék el jó szüléik Horvay János szobrászművészhez modellnek.

8. Azokat a gyerekeket, akik apró tolvajlásokat követnek el és semmiféle dorgálással sem javíthatók meg, az isten is zeneszerzőnek teremtette.

9. Olyan ifjakat, akiknek semmihez sincs tehetségük, a most szervezendő Pályaválasztási Tanács fizetéses tagjaivá kell kinevezni.

Kedves Borsszem Jankó!

Két gyerek játszik a Tisza Kálmán téren. Egyszer csak elkiáltja magát az egyik:

— Mama, mama, nézzél le!

A mama feje megjelenik az egyik ház ablakában. A fiú most felkiált:

— Jól van, mama... A Pista nem akarta elhinni, hogy bandzsul vagy-

Címgyilkosok, munkára fel!

A gyilkosságnak egy különös neme dúl itt mi nálunk, Pesten, az úgynevezett címgyilkosság. Erre a bűntettre a törvénykönyvben hiába keresünk megtorló paragrafust, a címgyilkosok szabadon járhatnak, kelhetnek, hajuk szála sem görbül meg. Ez a gyilkosság abból áll, hogy a színműró nem találhat ki olyan címet, amelyet a címgyilkos ne tenne lehetetlenné kegyetlen szójátekával. Így történt ez Molnár Ferenc legutóbbi vígjátékának címével is, az *Olympia*-val. Ez a cím ugyanis már a harmadik címe a vígjátéknak.

Elősoroljuk, hogyan gyilkolták le a címeket ezek a vérengző gyilkosok. Először, mint tudjuk, a darab címe: *Bravúr* volt. Azonnal híre kelt a városban, hogy Molnár Ferenc új vígjátékot írt, de akik olvasták a darabot, kijelentették:

— Megírni nem is olyan nagy *bravúr*.

A cím hullá lett. Jött a második cím, a „Halali”. De rögtön arról beszélt az egész város, hogy a darab meg-*hal* a *Li*-li nélkül és így került a színlapra az *Olympia* cím.

Most aztán sarokba szorította Molnár a vérszemét kapott címgyilkosokat. Ezt a címet igazán *bravúr* lesz megölni. A sötét gonosztevők egyelőre a kávéházban ülnek és ital mellett török a fejüket a merénylet végrehajtásán. Fel hát kopók a vadra! Halali! Az *Olympia* befutott és a címgyilkosokban a *pia* már dolgozik.

Kedves Borsszem Jankó!

Egy idősebb úr mérges pillantásokat lövel a vele egy kupéban utazó asszonyra, akinek másfél-éves gyereke hangosan sír.

— Remélem, nem szenved valami ragadós betegségekben! — mondja végül bosszúsan.

— Boldog lehetne az úr, ha megkapná, — válaszol az anya. — A kicsinek ugyanis most jönnek a fogai.

Josefine Baker Bécsben

— Húszezer pengőbe kerül a bécsi kosztümöm. Mibe kerülne annak a szerencsétlen direktornak, ha ruhában lépne föl?...

Ajándék Guszti bácsinak

Ehrlich G. Gusztávot a zsidó hitközségi választáson új névjeggyel lepték meg elpártolt hívei. A névjegy így festett:

EHRlich
geh! geh!

Forgalmi vicc

A nagyforgalmú uccasarkon a közlekedési rendőr haragosan rászól egy sofőrre:

— Ha én intek magának, hogy jobbra térjen, miért fordul mégis balra? Hát kiveszett magából minden jobbérzés?

Kedves Borsszem Jankó!

Olvasom, hogy a Rókus-kórház tele van poloskákkal. Hogyan? Hát olyan sok kórházunk van, hogy a Rókusba már úgy kell beteget csípni?

Valami a hűségéről

— Harminc éve vagyok nős és minden estét otthon töltöttem a feleségem mellett.

— Hja, ez a szerelem.

— Nem, ez a köszvény.

REB MENÁCHEM CICESZBEISZER SZÖRNYŰ ÁTKOZÓDÁSAI

— Menjél te tünkre, de szolgáljon tenéked vigaszul o gráf Bethlen oreság kijelentése, hodj oz ündjilkassági járványg edj világjelenség!

— Ledjen te-néked olejan protekciön o váras-házán, hodj még o tervbevett gel-

lérthedji óriásliften o liftboy állást is veded túltsék be, — ha minden kütél szakad!

— Részeseöljél te oz aggkori biztasítás üsszes előnyeiben, de rügtön!

— Csak oz enyhítsen volomit o te suljos anjagi hejzeteden, hodj olesőbb lett o potika!

— Ledjél te edj zsidó fuldbirtokos és ledjen neked könnyű o fuldreform!

— Bleyer Jakob névvel játsszál te o nadj anteszemité!

— Ledjél te edj türzsfönök o pesti zsidó hitközségbe, mint oz Ehrlich G. Gusztáv és o végin csak idj szólt-sanak téged: Herr Princípál!

Seiffensteiner Salamon a legrégebbi anekdotával magyarázza meg a kormánypartii képviselők sztrájkját

— Micsoda dolog az, hogy az egységespartii képviselők maholnap már arra sem kaphatók, hogy a kormány javaslati mellett felszólaljanak?

Ezzel a kérdéssel fordultunk Seiffensteiner Salamon bátyánkhoz, aki így felelt:

— Egy kis dunántúli városban a hitközség elsomorodva állapította meg, hogy a zsidók nagyrésze még nem fizetett hitközségi adót és ezért megbízta a rabbit, hogy a legközelebbi istentiszteleten beszéljen a kötelességükről megfélemedezett zsidók lelkére. A rabbi a megbízást teljesítette és dörgedelmes beszédét a következő szavakkal fejezte be:

... mert az mégsem járja, tisztelt hitrokonaim: hitközségi adót fizetni nem akartok, de a zsidó temetőben fekdüni — az majd fizik nektek!

Aszpasz az egységespartii képviselő urak: a kormány javaslati mellett felszólalni nem akarnak, de az egységespartban bent lenni — az fizik nekik.

A Borsszem Jankó legközelebbi száma március 10-én jelenik meg.

Borsszem Jankó a színházban

A FIRHANG MÖGÖTT

A NEMZETI Színház kiskapujában két színész beszélget.

— Mért tűzte ki Hevesi a „Sibériá”-t műsorra?

— Ennek egyszerű az oka. Állítólag sok vaj van a fején s ezért hozza a Nemzetibe Szibéria levegőjét, hogy bebiztosítsa magát az olvadás ellen.

*A Fővárosi Operettszínházban,
Melyet a közönség szeret,
Mi jön most: jazz-operett
Vagy jassz-operett?*

A SASFIÓK magyarszínházi felújítása alkalmából a Fészek-klubban az a kérdés vetődött fel, mért nem a Nemzeti Színházban játsszák Rostand remekművét. Egy kritikus így magyarázta a dolgot:

— Na halljátok!... Akkor Fedák Sarah azt kívánna, hogy ne Törzs, hanem ő játssza a címszerepet, mint annak idején — Bernhardt Sarah.

— Te, hogy szólítják majd Darvas Lilit az Olympia premierje után?

— Olympia frau.

YES a címe annak az új Yvain

operettnak, amelyet a Magyar Színház szerzett meg előadásra. Mi ez? Az egyik Faludi jazz-operettet játszik, a másik Faludi yes-operettet. Mégis csak okos az a Beöthy! Ő egyszerűen jó operettet játszik.

AZ OLYMPIA-ban hét szereplő van s ezek közül hat vendég. A Magyar Színház ahhoz a családhoz hasonlít, ahol a vendégek mindent föl-falnak és a családtagoknak semmisse jut. Nekik, ha jól akarnak lakni, nem marad más hátra, mint jóllakni — ezzel a rendszerrel.

EMÓD Tamás fogadni akar Faludi Sándorral, hogy a *Dybuk* még legalább százszor fog menni. A fogadást, hír szerint, a dybukmékernél fogják megkötni.

A NEMZETI Színház most ünnepli fennállásának 90-ik évfordulóját.

— Nem tudott volna a Nemzeti még 10 évig várni? — kérdezte valaki a színház egyik tagjától.

— A Nemzeti még talán tudott volna, — volt a válasz — csak Hevesi nem.

Beszéltem Josefine Baker-rel

Ma nem volt valami kitünő kedvem, miért is elhatároztam, hogy hangulatomnak megfelelő sötét témát kersek. Így ötlött eszembe Josefine Baker, akinél sötétebbet még véletlenül sem találhattam volna. Kifogástalan feketében jelentem meg a fekete művésznő otthonában. Éppen a feketénél tartott. Egy csészével megkínált engem is.

— Édesen szereti?

— Igen — feleltem elragadtatva, — de hiába tesz bele cukrot, a fekete olyan édes, mint ön, soha nem lesz.

Nem tudom, elpirult-e a művésznő bókom hallatára, vagy sem? Ezt bizony nehéz lett volna megállapítani nála.

— Szívesen jön Pestre?

— Hogyne. De előbb megvárom, amíg egészen befeketítenek. Hiszen önök ezt olyan jól értik.

— Mi a véleménye a magyar politikáról?

— Ami azt illeti, éppen elég sötét.

— És mit szól Bethlenhez?

— Mint táncmestert, nagyrabcsulóm.

— Engedelmet, művésznő, önt rosszul informálták. Bethlen nem táncmester.

— Mégis mindenki úgy táncol, ahogy ő füttyöl.

— Ki a kedvenc írója?

— Bús Fekete.

— Igazat vallott ön most?

— Csak a *meztelen* igazságot valom.

— Melyik ékszert szereti?

— A fekete gyémántot.

— Mért féltékeny a fehér nőkre?

— Tudhatja jól, a sötétben minden — fehér nő is fekete.

— Helyesli ön a fasizmust?

— Egyetlen, amit helyeslek. Hiszen a fekete ing az esetem.

— Hallott valamit Bud adópolitikájáról?

— Éppen eleget. De majd intézkedni fogok, hogy ne csináljanak nekem konkurenciát.

— Konkurenciát?

— Persze. A szegény adóalanyokat egészen levetkőztetik.

— Még egy utolsó kérdés, művésznő. Tart ön fogyókúrát?

— Majd csak Pesten tartok.

— Hogyan?

— Beülök egy kávéházba.

— Gondolja, hogy azzal fogyni fog?

— No hallja, hát egy pesti kávéházban még a fekete se fogyjon?

DYMI

Hevesi Sándor kitüntetése

Klebsberg Kunó gróf kultuszminiszter az örökös tagsági kinevezések során nem feledkezett meg Hevesi Sándor dr. igazgatóról sem, aki a Nemzeti Színház örök ingatagja lett.

MI HÍR A SZÍNHÁZAK KÖRÜL?

*Színházi híreknek
A közönség örül.
Lássuk hát, mi hír van
A színházak körül.*

*Mért nem megy a „Trojka”,
Mért cammog és kushad?
Hja, kérem, ha nincs hó,
A Trojka sem futhat.*

*Nincs numerusz klauzusz
A Vigben (ez ó-vicc),
Mert, mint tudjuk, ott most
A szerző egy — Móricz.*

*Nemzetit támadja
Nagy írónk, a Herczeg,
Hevesinek mostan
Keserük a percek.*

*S még e Herczeg gondot
Okoz Hevesinek,
Jobb ma a Magyarnak,
Mint a Nemzetinek.*

*Mert ott támadó cikk
Semerről se perceg;
Nem is hagyná ezt a
Kis „reichstadti herceg”.*

*Operettszínházban
Nagy a „Zenebona”,
Ez a színház lesz a
Dzsessz-bendnek otthona.*

*Lesz ott dob meg minden,
Ami lármás, zajos,
Csakhogy közönséget
Dobbal fogni bajos.*

*A Király Színházban
Igen nagy a siker
S mivel a sikerrel
A divat ma iker:*

*Éva grófnő-divat
Dúl s a korzón, ott künn,
Egy-kettőre divat
Lett az Éva-kosztüm.*

*S a Belvárosiban?...
— Szégyen és gyalázat! —
Folyton telt ház előtt
Hm, — „Nászéjszaká”-znak.*

HESZ

Ujdonság a Nemzetiben

A fekete leves

Írta: Herczeg Ferenc,
„A fekete lovas” szerzője.
Lenyeli: Hevesi Sándor.

A ravasz miniszter

Klebsberg: Kérlek, János, emeld föl a Nemzeti Színház szubvencióját.

Bud János: No hallod! Hiszen épp eleget kap.

Klebsberg: De elfelejtéd, hogy behoztuk az aggkori biztosítást és a Nemzeti Színház már kilencven éves.

Hölgyeim, csak hízni tessék!

Méltóztassanak tudomásul venni: Párizsban nem divat már fogpiszkálónak lenni. A soványság kezdi lejárni magát.. A fogyókúra tekintélyét utólérte végzete: elvesztette súlyát. A fogyó hölgyek száma, hogy úgy mondjam, egyre fogy. És lassan előtérbe lép a teltség divatja. Időszerűnek találok tehát megismertetni a hízőkúra fontosabb szabályait:

1. Kerüld az izgalmakat. A hízásnak ez az első feltétele. Ha férjed van, válj el tőle, mert a házasságot az idegekre megy.

2. Aludjál sokat, de ebben is ajánlatos mértéket tartani. Huszonnégy óránál többet egy nap senki se aludjék.

3. Ne járj gyalog. Eredményes a hízás csak akkor lehet, ha saját autód van.

4. A lépcsőket kerüld. Semmi sem fogyaszt úgy, mint a lépcsőn való járás. Ne lakjál tehát emeleten, mert a lift rendszerint éppen akkor szünetel, amikor hízőkúrárt tartasz.

5. Házbért ne fizess, mert ezzel csak felizgatod magad. Leghelyesebb, ha saját palotádba költözöl.

6. Ülj sokat a korzón. Lábadat rakd magasan egymásra, úgyhogy kilátszódjék gömbölyű térded. Ezzel nemcsak magad hízol, de a férfiak szemét is hízlalod.

E. M.

A gróf és az autó

A gróf autója fut, gyönyörű vérveres, Száz lóerős kocsis és hat cilinderes.

Hadd folytassam tovább. Egy másik rövid strófa:

A sofőr nem vigyáz és kész a katasztrófa.

Halad a gyászmenet, a pomp-fünnéberes,

Hat lóerős kocsis és száz cilinderes...

A vidéki „tanti” Pesten

— Hallatlan város ez a Pest! — panaszkodik a vidékről feljött tanti az unokahúgainak. — Egész úton, amerre mentem, két fiatalember jött utánam.

— De, néni — felel az egyik rokon — csak egyszer kellett volna, hogy hátranézzem... és az a két fiatalember rögtön eltűnt volna.

VÍGSZÍNHÁZ

Móricz Zsigmond új vígjátéka

URI MURI

— Parádés szereposztásban —

Fajnoki verseny

FÁBIÁN BÉLA: *Vagyok olyan legény, mint te,
Vágom úgy a rendszert, mint te!*

Egy újszülött naplója

Hétfő. Ma reggel születtem. Hogy hány órakor, azt nem tudom, mert a falióra nyolcat, az ébresztőóra ¼9-et mutatott. Ebből azt következtetem, hogy rendetlen familiába születtem. Ezt abból is látom, hogy apám csavarog valahol és anyám sem törődik velem, hanem jóízűen eszik valami kolbászfélét, mialatt én éhezem. De, sajnos, már nem lehet visszacsinálni a dolgot. Visszavonhatatlanul a világra jöttem.

Kedd. Ma meglátogattak a szomszédok. Mind hülyék. Állandóan értelmetlen szavakat mondanak nekem. Például: csicsija, hepcse, cukili, pofili, eszem a zuzájáját nekije, amije van, putyulinkócius, hemecepelesz. Anyámat is megsimogatták, azután elmentek. Apám egészen a küszöbig követte őket udvariasságból. Este enni kaptam, azután aludni próbáltam. De nem sikerült, mert alattunk, a kávéházban, egy fülsiketítő néger zenésztársulat játszott a jazz-band.

Szerda. Ma megvizsgáltattak egy orvossal, aki nagyon brutális volt. Felfeszítette a szájamat és belenézett. Szerény nézetem szerint ez még egy orvostól is illetlen dolog. A vizsgálat után megmosta a kezét, de nekem nem adott szájfizet. Távozófélben halkán mondott valamit a szobalálynak. Hogy mit, azt pár perc múlva megtudtam, amikor a leány egy lapáttal,

egy seprővel, egy vizesronggyal és egy lepedővel tért vissza.

Csütörtök. Ma sétálni vittek. Az uccán állandóan négyen-öten álltak körül, simogattak és ismét értelmetlen számárságokat mondtak. Az egyik pedig egyenesen felháborított, amikor cuki dögnék nevezett. Erélyes akartam lenni, de megijedt és felugrott egy villamosra.

Péntek. Ma megfürödtem. Természetesen nem jószántomból. A szobalány bedugott a 35 fokos vízbe és dörszólni kezdett. Szüleim részvétellel tekintettek reám. Úgy látszik, ők sem szeretnek fürödni.

Szombat. Ma végre megkeresztelték. A Caesar nevet kaptam, ami nagyon hízelgett hiúságomnak. Amikor meg akartam köszönni a megtiszteltetést, ajándékot kaptam. Egy csinos kis nyakláncot, amelyen egy értékes dísz volt. Meg akartam nézni, hogy micsoda, de, sajnos, nem sikerült hozzá férköznöm. Este a kereszteslő örmére bál volt, ami miatt ezen az éjszakán sem alhattam.

Vasárnap. Ma végre sikerült leszednem a nyakamról az ajándékot. Alaposan megvizsgáltam: a láncról egy nemes fémnek látszó (azt hiszem, platina) lemez csüngött le. A lemezen frás is volt, amit hosszas fáradság után kibetűztem. Ez állt rajta: „Ebvédjegy az 1928-as évre”.

Palásti László

Terjed az öngyilkossági járvány

Mint a Meteorológiai Intézet jelenti, a tavasz közeledtével 32.149 ifjú lépette az alanyi költői pályára. Tettüknek oka: fiatalok és mohók. A budapesti napi- és hetilapok szerkesztőségei a tömegjárvánnyal szemben elrendelték a lírai vers-zárlatot.

Takarékoskodjunk, hölgyeim és uraim!

Bethlen (Bud Jánoshoz): Látod, milyen kevés kelmét használnak a hölgyek. Ez már a te hatásod, János!

— A fene egye meg... már félórája követem és még mindig nem dobja el a csutkát.

Az öngyilkos: Jaj, de örülök!... Megspóroltam a madzagot...

— Barátom, spórolni kell. Én déln reggelizek és ez a vacsorám.

Most már tudjuk, mért fázik Hevesi

Az utóbbi napokban, noha enyhébbre fordult az idő, Hevesi Sándor állandóan arról panaszkodott, hogy fázik. Egyesek ezt a fázékonyságát a Nemzeti Színház körül támadt bonyodalmakkal hozták kapcsolatba, pedig a tény az, hogy a színház a jövő héten *Zilahy Lajos*, a kitűnő író *Szibéria* című drámáját mutatja be s így nem csoda, ha Hevesi fázik ebben a klímában.

Igaz-e, hogy az újabb generáció alig képes felmutatni egy nagystílű politikust?

Seiffensteiner Salamon bátyánk erre a következő anekdotát mondta el: Sauerteig bácsi, akit Alsódabason a legokosabb embernek tartott mindenki, mert folyton filozofált, szombat este kiült a háza elé és így morfondírozott magában:

— Ahogy az emberek manapság élnek, nem is csoda, ha fiatalon halnak meg. Ha az ember találkozik itt-ott egy egész öreg emberrel, biztos lehet benne, hogy az még régebből való.

Aszpasz a politikus urak: ha az ember találkozik itt-ott egy nagystílű politikussal, biztos lehet benne, hogy a régi *nemzedékből* való.

Szalmaözvegyek

— Meg vagy te bolondulva, Schwartz? Egész éjjel égve hagyod a villanyt a lakásodon?

— Tudod, ha a feleségem hazajön Olaszországból, először a villanyzámlát nézi meg és teljesen meg van nyugodva, ha azt látja, hogy nagy a fogyasztás, mert akkor azt hiszi, hogy minden éjjel otthon voltam.

Mi mindent kellene még kitiltani a Belvárosból?

A főkapitány kiharcolja a Belvárosból a lófogatú kocsikat. Ezzel a merész lépéssel a főkapitány a reformok útjára tért, de szerintünk csak úgy lenne teljes a munka, ha a többi kitiltani valót is eltüntetné a Belvárosból. Tiltsa ki a főkapitány

1. az ötvenéves korzó-bakfisokat,
2. a charleston-nadrágos korzóhiénákat,
3. a fényes nappal cirkáló hitelezőket,
4. nemcsak a kétirányú uccai, de a többirányú adó-behajtást is,
5. a férjek kedélyét izgató és a nőket minden percen kísértésbe hozó kirakatokat,
6. a Gerbeaud-ban tanyázó nőket pedig toloncoltassa el Baranyába és Tolnába propagandát csinálni az egyke ellen.

Háztűznézőben

— Előbb információt kell beszereznem, kedves barátom... Én harmincezer pengő hozományt adok a leánnyommal.

— És információ nélkül?

A téli olimpiád eredményei

1. Fázás

Bajnok: Vaco Gábor, a K. K. (Kopialók Köre) tagja, aki megdöntötte az eddigi világrekordot. Vaco Gábor 40 éjszakán át kabát nélkül aludt a ligetben és ezzel megdöntötte Dider Egon rekordját, akit a rendőr csak 38 napig hagyott a ligetben aludni.

2. Kabátverseny

Besurr Antal fölényesen győzött a versenyen. Kávéházakból, orvosi rendelőkben és vendéglőkből összesen 137 télikabátot sikerült elemelnie.

3. Korcsolyaverseny

Győztes: Agil István korcsolyakereskedő, aki a szezonban 1748 korcsolyát adott el.

4. Ródliverseny

Győztes a *Beszkárt*, amely külön viteldíjat számít a ródlik szállításiért.

5. Táncverseny

Győztes: Fábrián Béla, aki megtáncoltatta a forgalmi-adóellenőröket.

6. Álarcosbál-verseny

Győztes: Bethlen István gróf miniszterelnök, aki liberális álarcban jelent meg a „Politikusok bálján”.

7. Ugróverseny

Győztes: a házbér, amely a békeparitás fölé ugrik.

PESTI ZSIDÓ SZÍNHÁZ

KYBUK

Erlích G. Gusztávval
a főszerepben

An — Ski után szabadon írta:
Mar-Ski

Amerikai biztosítás

Két biztosítási ügynök beszélget Newyork és Csicágó közt a vasuti kocsiban.

— A mi intézetünk — mondja az egyik — felülmúlhatatlan a gyors és pontos kiszolgálásban. A multkor például az egyik ügyfelünket délelőtt tízkor elgázolta az autó és az özevgye már tíz perc múlva megkapta a biztosítási összeget, mielőtt még a halálhírről értesült volna.

— Az semmi! — tromfolta le a másikat. — Tegnap annak a háznak a huszonhetedik emeletéről, amelyikben a mi intézetünk van, leugrott egyik kliensünk és mikor a tizenharmadik emelethez ért, a zsebébe nyomtuk a biztosítási összeget.

Az anyós a doktornál

— Kérem, doktor úr, ön percekig tartotta a nyelvemet és még csak meg sem nézte a torkomat.

— Nem is szükséges. Csak nyugodtan akartam a receptet megírni.

Borsszem Jankó lelkiklinikája

MOLETT PRIMADONNA

LEVÉL: Mit csináljak, hogy felépéseimnél fogyjanak a jegyek?

VÁLASZ: Használjon fogyasztó-fűzöt.

NAIVA

LEVÉL: Úgy irigylem az írókat. Lám, Molnár Ferencet hogy ünneplik mindenfelé most, hogy ötvenéves lett. Miért, hogy egy naivának sosem lehet ilyen ünneplésben része?

VÁLASZ: Azért, mert egy naiva még százéves korában sem akar ötvenéves lenni.

BANKÁR

LEVÉL: Elspekuláltam magam a tőzsdén. Már nemcsak a saját pénzem úszik, hanem az ügyfeleimé is. Nincs más hátra, mint a Markó vagy a revolver. Mit válasszak?

VÁLASZ: Válasszon egy jó védőügyvédet.

CSALÓDTAM A FÉRFIAKBAN

LEVÉL: Tizenöt éves lány vagyok és nagy idealista. A multkor megismerkedtem egy fiúval, de nagyon csalódtam benne, mert rájöttem, hogy egy ridegszívű realista. Ki tudna megvívástalni?

VÁLASZ: Egy gimnazista.

RAJONGÓ IFJÚ

LEVÉL: Szerelmes vagyok Josephine Bakerbe, de ő még nem tudja. Hogy fogadná vajjon érzelmeimet, ha megírnám neki egy szerelmes levélben?

VÁLASZ: Sötéten.

HADIKÖLCSÖNÖS

LEVÉL: Annakidején rengeteg hadikölcsönt jegyeztem és most nem akarják valorizálni. Már vagy tízféle hivatalban voltam, de mindenütt elutasítottak. Melyik az a hivatal, ahol meghallgatnak?

VÁLASZ: A Sőhivatal.

KIVÁNCSI ADÓALANY

LEVÉL: Igaz, hogy Bud János egy mániás ember?

VÁLASZ: Igaz. Az a mániája, hogy jó pénzügyminiszter. (—esz)

Amerikai vicc

Mister Bigg — meséli egy leány — felajálta nekem a kezét és a vagyonát. De én mind a kettőt visszasutasítottam.

— És miért? — kérdezi a barátja.

— Mert a keze túl nagy volt nekem és a vagyonja túlkicsi.

Kubista kiállításon

Férj: Szeretném tudni, mit ábrázol ez a festmény: tájképet vagy arc-képet?

Feleség: Hát nézz utána a katalógusban.

Férj: Már utánanéztam, de ott csak ez áll: Rosenfeld.

A Nemzeti Színházban

HEVESI-HAMLET: Menni vagy nem menni?... Ez itt a kérdés.

Az első férj

— Ó, asszonyom, én az első férjé is jól ismertem. Milyen kár, hogy olyan korán húnyt el, szegény.

— Úgy találja?... A mostani férjem is mindig ezt hajtogatja.

Amitől a mult héten egész Pest gurult a nevetéstől

A dúsgazdag kormányfőtanácsos, aki csak nemrég hagyta faképnél őseinek hitét, a klubban vadászkalandjait mesélte, amelyeknek persze mindig az volt a csattanójuk, hogy ömértósága milyen rettenthetetlen bátor férfiú.

— ...és ekkor, uraim, — fejezte be a legfrissebb történetet — egy jól irányzott lövéssel tíz centiméternyi távolságból leterítettem a vadkant, mert az én szótáramból, uraim, az a szó, hogy „félelem”, hiányzik.

— Persze, — szólalt meg erre valaki a háttérben csöndesen — kereste volna csak a „majre” alatt!*)

*) A Injvédők kedvéért: majre = félelem

KÜLPOLITIKAI HIREK

+ Folyik a leszerelés. A francia külügyminiszternek hosszas tárgyalás után sikerült leszerelni szövetséges-társait, akik a további lefegyverzés ellen foglaltak állást.

= Téli sport Tiroiban. A tiroli ródliverenyen nagy szenációt keltett, hogy Mussolini maga is résztvett és bravúrosan lecsúsztatta Seipelt.

[:] Mi a legnagyobb gondja Kínának? Cseng Lo kínai delegátus a hazájából érkező hírek hatása alatt, amelyek a véres polgárháború szakadatlan dúlásairól szólnak, kijelentette, hogy neki a szentgotthárdi incidenstől fáj a feje. Genfi szakorvosok kínai port adtak be neki.

× Benes betegsége. Benes cseh külügyminisztert megvizsgálta a házi-orvosa és gyanus repedéseket konstataált a bőrén. Konziliumot hívott egybe, amely megállapította, hogy a repedések amiatt vannak, mert Benes az utóbbi időben megint nem fér a bőrébe.

(-) Gyanus fegyverkezés. Az ántant katonai ellenőrző bizottsága behatolt a szarvasi gimnáziumba, mert biztos tudomása szerint az egyik diák puskákat rejtegetett dolgozatai között.

A takarékoság a legnagyobb pazarlás a világon

Könnyelmű ember voltam világéletemben. Sohasem tudtam megérteni a takarékos embereket. Emiatt sokszor furdalt a lelkiismeret. Engem ugyan ne furdalj, mondtam végre és elhatároztam, hogy takarékperselyt veszek. Úgy éreztem, hogy nekem nem szabad holmi silány és olcsó perselyre bízni az életemet. Ez neveltségesen kicsinyes dolog lett volna. Én, aki soha semmiféle haszontalan dologért nem szoktam sajnálni a pénzt, éppen most legyek fősvény, amikor takarékoskodni akarok?

Eltökéltem tehát, hogy egy díszes és egészen különleges perselyt veszek. Csakhogy... Egyelőre nem várt körülmény keresztelte a józan takarékosági rohamomból fakadó nagy elhatározást: nem volt pénzem.

Ilyen apró akadályon természetesen nem szabad felbotlanom — így magamban — és minden akaratéremet erre az egy célra koncentráltam. A persely azonban egyelőre még csak a képzeletemben volt meg, de én már megkezdtem a takarékosági tréninget. Persely nélkül, szorgalmasan rakkosgattam félre a reményeimemet. Spórolás közben rájöttem, hogy a perselytulajdonosok általában mind primitív és maradi módon kezelik a perselyt. Rakosgatják bele a pénzeket, aztán ha elsején ki kell fizetni a szabójukat, kivesszik a szükséges összeget és odaadják a szabónak. Én sokkal gazdaságosabban fogom kezelni a perselyt, határoztam el, én nem leszek a szabók mecenása. Én még azt az összeget is a perselybe teszem majd, amit szükség esetén kivesszek belőle.

Ilyen tervezgetések közben multak napjaim, de a perselyvásárlás még mindig késett. Perselyfilozófiám révén megállapítottam, hogy csak azért nem tudom a szükséges pénzt összegyűjteni, mert nincs miben.

Vettem tehát egy egészen olcsó, egyszerű perselyt, hogy abban gyűjtsék — egy szép, elegáns perselyre. Most már megnyugodva vártam a napok múlását.

Igy telt el egy félév. Akkor aztán egy este izgatottan feltörtem a perselyt. A következő percben úgy álltam a persely cserepein, mint megboldogult Marius Karthagó romjain. A perselyben egy fillér sem volt.

— Mi ez? — hebegtem, a persely után már magam is teljesen összetörve.

Aztán lassanként derengeni kezdett bennem egy komor és mindjobban világosodó gondolat. Az, hogy takarékoságom egész ideje alatt egyetlen fillért sem tettem a perselybe.

Keserűen gondoltam a reménykedések közt eltelt hosszú félévre, amit erre a hívány perselyre pazaroltam és hogy valami hasznom mégis legyen a dologból, ott rögtön leszűrtem leendő unokáim részére a tanulságot: A takarékoság a legnagyobb pazarlás a világon.

—eszfer—

— Az a szándékom, hogy ebben a hónapban nagyobb utat teszek Itáliában. Nem tudja, mibe kerülhet?

— Semmibe.

— Semmibe? Hogy-hogy?

— A szándék nem kerül semmibe.

Kinai adoma

Pang, a tekintélyes mandarin, azt a megbízatást kapta a császártól, hogy fiát a tudományok titkaiba avassa be, de meghagyta neki, hogy minden szigor és nyersség nélkül. Pang a tízéves kis herceget rendszerint sétálva oktatta. Egy ilyen séta közben egy juhnyájjal találkozta.

— Milyen állatok ezek? — kérdezte Pang.

— Disznók, — felelte a herceg.

— Nagyon helyes. Fenségednek egy bizonyos fokig tökéletesen igaza van. Ezeknek az állatoknak is négy lábuk van, mint a disznóknak és ha nem lennének gyapjasok, csakugyan disznók volnának, csakugyan azok az állatok, amelyek gyapjasok, közönségesen juhoknak nevezik.

Politika és Pöstyén

— Nem tudja, hova utazott Bleyer Jakab?

— Biztosan Pöstyénbe.

— Mit keres ott? Csak nem akar ott is nagynémet agitációt folytatni?

— Dehogy! Kúrara megy, mert a parlamenti támadások óta fáj minden porcikája.

Ellentétek

Azt kérdezi a tanító:

— Na, gyerekek, ki tudja, mi az ellentéte a „finom”-nak?

— „Goromba” — zengik a fiúk kórusban.

— Hát mi a „vastag” ellentéte?

— „Vékony” — feleli az osztály.

— És mi a „szabad” ellentéte?

Most már csak Mórica kiáltja el magát:

— „Foglalt”.

A híres regényírótól azt kérdezi egyik ismerőse:

— És mi lesz az új könyve, Mester?

— Az új könyvben mindent elmondok magamról és a barátaimról, ami jót csak tudok.

— Úgy?... Olyan rövid lesz ez a regénye?...

Bloch a zsúfolt villamoson rálép Braun lábára, aki egy darabig tűri, végül kifakad:

— Hallja, kérem, meddig fog rajtam tiporni? Talán arra vár, hogy lelépési díjat fizessenek?

ARANYKÖPÉSEK

Hány ismerősünkről nem tudjuk, hogy hol van eltemetve. De azt mindig tudjuk: a kutya hol van eltemetve.

Amit tiszteletnek vesznek a nők, az sokszor nem egyéb, mint — férfiügyletlenség.

A házasság olyan, mint az életjáradék: ameddig élünk, el vagyunk látva...

Vagy ha jobban tetszik: a házasság olyan, mint az étlapon a kész étel, a szerelem, mint a rögtönzött.

Karádi Email

Mindnyájan olyan fiatalok vagyunk, amilyen rugalmasak véredényeink.” Ezért, hogyha megelőzni akarja az időelőtti előregedést és az ütőérelmeszedést, használja a D'Arsonal-sugaras kúrákat az Elektromágneses Gyógyintézetben (VI, Vilma királynő út 11.)

CORVIN

Március 1-től március 7-ig

KAMARA

Norma Talmadge

idei egyetlen nagy filmje:

ORION

Az éjszaka lilioma

United Artists — Star világgattrakció

A pletyka

Filmregény 8 felvonásban. Főszereplő:

Dorothy Philips

Kedves Borsszem Jankó!

Két társszerző összevezett valamin. Az egyik végül dühösen így kiáltott fel:

— Ha nem igaz, amit mondok, le-vágatom a fejem és neked adom.

— Ezt elfogadom, — felelt a másik. — Apró ajándékok tartják fenn a barátságot.

Milyen leszállítás várható a villamosoknál?

— Igaz az, hogy a Beszkárt leszállítja a villamosviteldíjakat?

— Tévedés. A Beszkárt csak a nem-fizető közönséget szállítja le.

Borsszem Jankó üzenetei

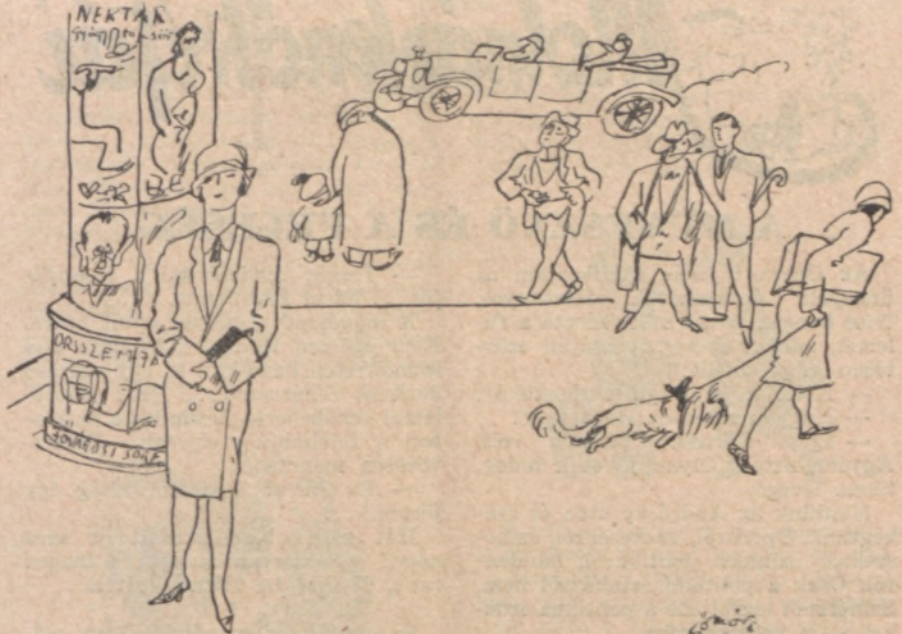
Kezdő. Verses paródiánál a forma-érzék mellözhetetlen kellék, különben nem lehet elmésen kiélezní a ritmus-és rím-hasonlatosságban rejló csattanókat. Az apróságok közül kettő tú-lontúl ismert, egy brutális, egy be-vált. A rajzolásban határozott fejlődés jeleit látjuk. — Dr. K. F. Mindig ötletes és formás írásait szívesen látjuk, csak az a kérésünk lenne, hogy — lapunk méreteire való tekintettel — szíveskedjék minél szorosabbra fogni a mondókát. Így több kilátás van a közlésre. Üdvözlét! — W. S. Köszönjük a szíves figyelmet. Szerkesztőnket, mint az említett szin-darab fordítóját duplán mulattatta ez a kis mucaiszmus. — Cs. Gy. Dehogy volt célzatosság a dologban! Csak azért maradt el, mert rövidebb léleg-zetű volt a karcolat. Tartós szorgal-mat remélünk.

KÖZGAZDASÁG

A Magyar Országos Központi Takarékpénztár zárószámadása. A Magyar Országos Központi Takarékpénztár zárószámadásában kimutatott tiszta nyereség a részvénytőke 20.77 %-os kamatozását jelenti és egyharmadával haladja meg a tavalyit, annak utána, hogy az idej nyereség terhére már elszámolt 80.000 pengőt alkal-mazottai segélyalapjára és 100.000 pengőt a nyugdíjtartalék javára. Így vált lehetővé, hogy az igazgatóság konzervatív osztalékpolitikája mellett is az osztalék jelentékeny felemelését határozza el és a közgyűlésnek a ta-valyi 4.50 pengővel szemben 5.50 pen-gő fizetését javasolja.

A Magyar-Olasz Bank zárószám-adása. A Magyar-Olasz Bank most tette közzé zárószámadását. Az el-ért igen kedvező eredmények bősége-sen indokolják, hogy az intézet igaz-gatósága javaslatot terjeszt a köz-gyűlés elé a jelenlegi 10.8 millió alap-tókének 20 millió pengőre való emelé-se iránt. Az igazgatóság az 1928 március hó 12-re egybehívandó ren-des közgyűlésnek azt a javaslatot fogja tenni, hogy a tiszta nyereségből részvényenként 5 pengő, vagyis a részvény névértéke után számítva 10% (1926-ban 8%) osztalék fizet-tessék.

Tavaszi probléma

— Te, mi lenne, ha kikezdenék veled?

— Jobbik esetben: pofon, rosszabik esetben: házasság.

Tudományos faj-expedíciót várnak Budapestre

Kontra Aladár fajvédő képviselő ama kijelentésére, hogy az ő fajisága tudományosan van megállapítva, nemzetközi fajmegállapító bizottság jön Budapestre, hogy ezt az állítást megkontrazza.

Sanyaró Vendel mint adóalany

Sanyaró Vendel azt mondja Seiffen-steiner Salamonnak:

— Salamon bácsi, legyen szíves és adjon nekem kölcsön ötven fillért.

Seiffensteiner tréfásan megfenye-geti Sanyarót:

— Vendel, maga eddig egy rendes ember volt. Mit antiszemitáskodik egyszerre? Mért pont tőlem kér kölcsön? És különben is mire kell magá-nak az ötven fillér?

— Egy vagyoadó-bevallási ívet kellennem.

Bleyer Jakab pehhe

Beszélgetés az Andrássy úti férfi-divatüzletben.

— Mit szól hozzá, Komlós úr, hogy fázik az a Bleyer Jakab a Fábian Béla leleplezéseitől.

— Úgy kell neki! Mért nem tőlem vásárolta az átmeneti kabátját? Ak-kor biztosan nem fázna.

Borbolya Bálint böffenete

— Igyak még egy féllitert?... A gyomrom azt mondja: igen, a fejem azt mondja: nem. A fejem okosabb, mint a gyomrom. Az okosabb enged. Tehát iszom.

Asszonyi kritika

— Képzeld, édesem, milyen unal-mas regényt olvasok. Először szerez-tik egymást, aztán házasságra lépnek és a végén boldogan élnek.

Jajj!

A gépiprózó meséli:
— A főnök úr előbb nagy bált ren-dezett.

A kollégája megkérdi:

— Milyen bált?

— KIA-bált!

Vásárolj on vászonárut
Klein Antal
divatruházában
Király ucca 53
(Akácfa u. sarok)

NÁSZÉJSZAKA

a
BELVÁROSI SZÍNHÁZBAN

! A szezon legnagyobb eseménye !

HONTHY HANNA
BERKY LILI GÓZON GYULA
DELLY FERENC

Molnár Jenő tréfái

A MŰVÉSZNŐ ÉS A FELESÉG

Az Opera tájkán találkoztam az ünnepektől énekesnővel. Bársonyos, friss hangja szinte csiklandozta a fületem, amikor cseresznyeszáján ezüstösen megcsendült:

— Kísérjen el, drága szerkesztő úr.

— Nagyon szívesen. Hazamegy?

— Igen. Fárasztó próbám volt. Agyonnyúztak. Olyan jó ez a hideg, tiszta levegő.

Mentünk az Andrassy úton és csevegtünk. Operáról, énekesekről, színeszekről, színházi politikáról, mindenről. Csak a politikai színházról nem. Színésznőt legföljebb a politikus érdekel, — a politika soha.

Már a tizedik lépésnél észrevettem, hogy mindenki bennünket néz. Fiatal lányok megfordultak utánunk. Sok fiatalember is. Az öregurak kivétel nélkül.

Hirtelen nagyon büszke lettem. Híres művésznővel sétálni annyi, mint egy szikrát lopni a mámorító népszerűségből. Jólesett ez a kis tolvajlás. Boldogan sütkéreztem.

A művésznő szép és fiatal. Gondoltam: hadd gyanúsítsák meg, mert akkor engem is meggyanusítanak és híres művésznő társaságában kompromittálnak lenni: még egy férjre — sőt csakis egy férjre nézve — nem megvetendő kitüntetés. Liberális gondolkodású feleségnek csak jóleshet, ha ilyen ártatlanul hírbe keveredik a férje. (Hogy a művésznőt is kompromittálhatja a sanda és alaptalan gyanu, erre nagy elfogódottságomban nem gondoltam.)

Az első saroknál egy percre megálltunk. Valami nagyon érdekes dologról vitatkoztunk. Amint egy pillantást vettem oldalvást, láttam, hogy nyolcan-tizen is megálltak és tisztas távolságból néznek bennünket. Még nagyobbat dobogott a szívem. A művésznő csak mosolygott, csacsogott... egy másodpercre az jutott az eszembe, milyen szenzációs lenne, ha most hirtelen kívágná a magas eszt...

Tovább mentünk. A járókelők kíváncsisága mint valami árnyék kísért. Egy nagy kávéház elé érve, észrevettem, hogy az ablakon keresztül ránk bámulnak a bentlők. Később, mikor egy villamosmegálló mellett mentünk el, azt a megfigyelést tettem, hogy egy idősebb úriember, fél lábbal a már induló kocsin, csaknem hanyattvágódott, mert a kocsira felszálltában hátrafordult és élesen szemügyre vett bennünket. Odavoltam a kéjtől.

A nagykorúton váratlan incidens történt. Egy úrinő szorosan mellénk szegődött és halkán ezt mondta a művésznőnek:

— Tessék rendbehozni a szoknyáját... hátul felcsúszott.

A művésznő rémülten nyult hátra. Nem egészen térdigérő bundája alól indiszkréten kandikált ki egy egészen diszkrét fehérnemű... Ijedt mozdulattal rendbehozta, lesimította és közben a fejbűbjáig elpirult. Pipacs-vörösen mondta:

— És én az Operától idáig így jöttem!...

Hát ezért báméskodott az ucca népe! Csakugyan kívágtá a magas eszt, de hol? Le voltam sujtva.

*

És most hadd mondjak el egy másik történetet. Ez nem Budapesten történt, hanem egy dunántúli kisvárosban, 1921-ben, amikor még nem volt olyan általános divat a női társadalomban az úgynevezett fiús termet, a francia parfóm, a selyem alsó és a többi.

Felolvasásra hívtak és megállapodás szerint Budapesttől százegynéhány kilométerre automobilal várt reám a vasuti állomáson a rendezőbizottság tekintélyes elnöke. Magammal vittem a feleségemet. Mikor le szálltunk a vonatról, így mutattam be:

— Ezzel a csinos hölgygel nemrég ismerkedtem meg. Különbö a feleségem.

(Valóban így is volt, mert alig egy-két éve voltam csak házas.)

A városkába érve, egy úriháznál szállásoltak el de előbb a bizottsági elnök úrnál ebédeltünk. Mikor késő délután a szállásunkra mentünk, a januárvégi hidegben fütetlen szoba fogadott. Csak a kezünket és az arcunkat moshattuk meg a jéghideg vízben. A frakkba, illetőleg esti toaletthe való átöltözés fogvacogató di-dergés közben ment végbe.

A hangverseny után, amelynek egyik „kiemelkedő száma” az én előadásom volt, vacsorához ült a társaság. A sok jótékony hölgy között senkisémmel akadt, aki a feleségemmel tördött volna. Következett a tánc. Mindössze egy — mint később megtudtam — budapesti származású fiatal ügyvéd vitte táncba a feleségemet. Engem viszont apró figyelmességek özönével árasztottak el hölgyek és urak, amint ez ilyenkor szokás.

Vonatunk hajnalban indult vissza. Éjfél után kerültünk „haza”. A szoba fütetlen volt. Két-három órai alvás, aztán ébredés, gyors öltözködés, bundában való kéz- és arcmosás. Gondoltuk, egy kis forró teáról talán mégsem feledkeztek meg. Pedig megfeledeztek. A rendelt kocsit előállt és kivittek az állomásra, ahol

semmi meleg italt nem lehetett kapni.

A furcsa vendéglátás rejtelmét — négy hét múlva fejtette meg a feleségem. A pesti korzón találkozott egy leánykori barátnőjével.

— Na, szép dolgokat hallottam az uradról, — mondta barátnői jólelkűséggel. — Képzeld csak, a múlt hónapban egy kis pesti macskával leutazott X. dunántúli városba és a feleségének adta ki az illetőt, pedig ő maga mondta, hogy a vonaton ismerkedett meg vele.

— Ne mondd! — színészkedett a feleségem, hogy egészen kihalásza a titkot. — És ki volt az a nő?

— A nevét nem tudom, de abban a városban senkisémm érintkezett vele. Egy unokanővérem lakik ott, az mesélte nekem, hogy a barátnője, akinél szállást kaptak, alaposan elbánt vele. Nem fűtette be a szobát, nem adott neki reggelit és az estélyen mindenki tüntetően elkerülte. Na persze, majd úrinők egy pesti micsodát fognak megtisztelni!...

— De hát mégis: ki lehetett az a nő? — játszotta tovább a kíváncsiságát a feleségem. — Mondj el, kérlek, mindent.

— Én csak annyit tudok, hogy filigrán, feketehajú, pikáns arca van, Coty-Lorigan-t használ, ezt onnét tudják, mert a vendéglátó háziaszszony reggel megszagolta az ágynevet... meg aztán feltűnően kedves volt hozzá a férjed. Nem akarlak felhúzni, de mondhatom, nagy zavarban voltam, mikor ezt a dolgot elmesélték nekem... nagyon sajnáltalak, drágám!...

A feleségem végül is kénytelen volt elrontani barátnőjének örömét: leleplezte magát.

Én pedig azt a tanulságot vontam le a két esetből, hogy legyen boldog minden férj, ha a feleségét a „babájának” nézik és ne legyenek mingyárt odáig a férjek, ha egy szép és nagy művésznővel keverik őket gyanu.

KÉPREJTVÉNY

Megfejtése a *Borsszem Jankó* jövő számában. A megfejtők értékes könyvjutalomban részesülnek.

A *Borsszem Jankó* mult számában megjelent rébusz helyes megfejtése: „Négy házártsos”. Könyvjutalmat Kaufmann Sándor (Szeged) kap.

Csak praktikusán!

— Halló, zálogház?... Kérem, szíveskedjék a tegnapi elzálogosított órámon megnézni, hogy hány óra van és három perc múlva újra jelezni, mert tojáást akarok főzni magamnak.

CSODABOGÁR

A „csurdogáló zene” és még valami

A Győri Hírlap február 12-iki számában Z. G. a többi közt ezt írja a *Nászéjszaka* című kitűnő francia énekes vígjáték ottani előadásáról:

„Bosszantó ez a francia operett. Az ember pontosan tudja előre, hogy mit fog mondani a végén. A hozzávaló muzsika bájosan, de vékonyan csurdogált”.

Milyen kár, hogy Hennequin, a *Nászéjszaka* szövegének írója, annyi híres vígjáték és librettó szerzője meghalt. Most megtanulhatná Z. G.-től, hogy nem szabad olyan darabot írni, amiről pontosan előre tudja (?) az ember, hogy mit fog mondani a végén. Szentigaz viszont, hogy Z. G. kivételével egyetlen ember sincs a világon, aki egy színdarabról, amit nem olvasott, hallott és látott, előre tudja, hogy mit fog mondani a végén. Ezért a csudáért a párizsi világhírű szerzőknek és magyar fordítóknak Győrbe kéne menni. De a budapesti közönségre is ráfér a győri kritikus lecke, mert a *Nászéjszaka* 75-ik előadása után sem jött rá, hogy nem kacagnia és tapsolnia, hanem tulajdonképpen bosszankodnia kell. Hogy is mondták valamikor?... Der Zar wird sich kratzen. A Gy. H. kritikája után — Paris und Budapest werden sich kratzen.

Nyelvtan

Tanító: Mondd ezt a szót többes számban: Gyermekek.

Tanuló: Ikrék.

Felelős szerkesztő és kiadó:
MOLNÁR JENŐ DR.

Művészeti főmunkatárs:
GÁSPÁR ANTAL

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.

Igazgató: Molnár Emil

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VI, Mozsár u. 9. Telefón: T. 233—24

A BORSSZEM JANKÓ
előfizetési árai:

Egész évre . . . 20 pengő — fillér
Félévre . . . 10 pengő 50 fillér
Negyedévre . . . 5 pengő 50 fillér

Nyomatott:

Bíró Miklós nyomdai műintézetében
VII, Rózsa uca 25

Fővárosi Operettszínház

Az idei szezon sláger
jazz-operettje

ZENE BONA

RAGYOGÁS! MULATSÁGOS!
SZENZÁCIÓS!

Bezzeg, amit nem látott a főkapitány úr...

avagy:

MI VAN A KÖZBIZTONSÁGGAL?

Az új főkapitány a mult héten inkognitóban végigment Budapest utcáin és a közbiztonsági állapotokat a legnagyobb rendben találta. Ez csak úgy lehetséges, hogy nem látott mindent. Egészen biztos ugyanis, hogy a főkapitány úr nem látta:

1. azt a rosszul öltözött fiatal embert, aki egy mellékutcában oda-somfordált hozzám és így szólt: — Uram, volna egy tucat prima, monogramokkal ellátott ezüstkanalam, olcsón odaadom, —

2. azt a zeneszerzőt, aki tízezer pengőt keresett a „Rühellem magát” című tangójával, melyet szóról-szóra a „Helyre Kati” című népdalból tulajdonított el, átvételi elismervény nélkül, —

3. azt a jólöltözött urat, aki a zsúfolt 46-os villamoson valamennyi zse-

embe belenyult és csak nyomasztó gazdasági viszonyainak köszönhetette, hogy nem követett el rajtam magántulajdon elleni erőszakot, —

4. azt a tejeskofút, aki húsz liter tejet hozott be Budakeszről és csak harminc litert tudott eladni belőle, a többi tizet kénytelen volt visszavinni. Nem látta a főkapitány úr végül

5. azt a jókedélyű urat, aki odajött hozzám a kávéházba és „Hallja, egy kitűnő aktuális viccem van a maga számára” kiáltással elmondta, hogy a Blau és a Gelb hosszúnappor kibékülnek és mikor Blau azt mondja Gelbnek, hogy kívánom neked mindazt, amit te nekem, akkor Gelb dühösen visszavág: — Látod, te már megint kezdted!

HOL VAN ITT A KÖZBIZTONSÁG?

Spanyol adoma

Egy nagyon előkelő spanyol lovag téli éjszakán szállást keresett egy kis városban. Mikor nagynehezen megtalálta az egyetlen vendégfogadót, hevesen kopogott a kapun. Vagy negyedórába telt, míg az álmos fogadós kidugta fejét az egyik emeleti ablakból.

— Ki az? — kiáltotta.

— Don Francisco Juan Fernandez Rodriguez de les Reslas, Pavia di Cortes grófja, mulafrai báró, Santiago és Alsentara lovagja.

— Micsoda?... Egy egész familia? Annyi szobám nincs, uram! — harsogott a vendéglős és dühösen besapta az ablakot.

— A jövő héten meghívlak az aranylakodalmamra.
— Megörültél?
— Dehogy! Egy milliárdos leányt veszem el feleségül.

Fizika-órán

Tanár: Kovács István, nevezd meg egy pár csillagot.

Tanuló: A film- vagy a futballszakmából, tanár úr?

A kis őszinte

Tanítónő: Ha azt mondom: „szép voltam”, az a mult idő. És mi az, ha azt mondom: „szép vagyok”?

Tanuló: Az nem igaz.

Kedves Borsszem Jankó!

Spitzkopf urat, aki kormányfőtanácsos, állandóan „Spitzkopf úr”-nak szólítja egy kiváló író, akit meghívott vacsorára.

— Pardon, — mondja egyszer idegesen Spitzkopf — hangsúlyoznom kell, hogy kormányfőtanácsos vagyok.

— Igazán? — csodálkozik az író.
— Úgy tudom, általános amnesztia volt... ön talán nem kapott amnesztiát?...

Apai tanács

Az apa arra oktatja fiát, hogy két dologra van szükség a sikerhez.

— És melyik az a két dolog? — kérdezi az ifjú.

— Becsület és éleslátás.

— Mi a becsület?

— Hogy mindig állja a szavát az ember.

— És mi az éleslátás?

— Hogy sohase adja a szavát az ember.

Álmatlanság

— Nos, megfogadta a tanácsomat?

— Igenis, doktor úr. Mikor lefeküdtem, számolni kezdtem...

— És meddig számolt?

— 35.867-ig.

— És aztán elaludt?

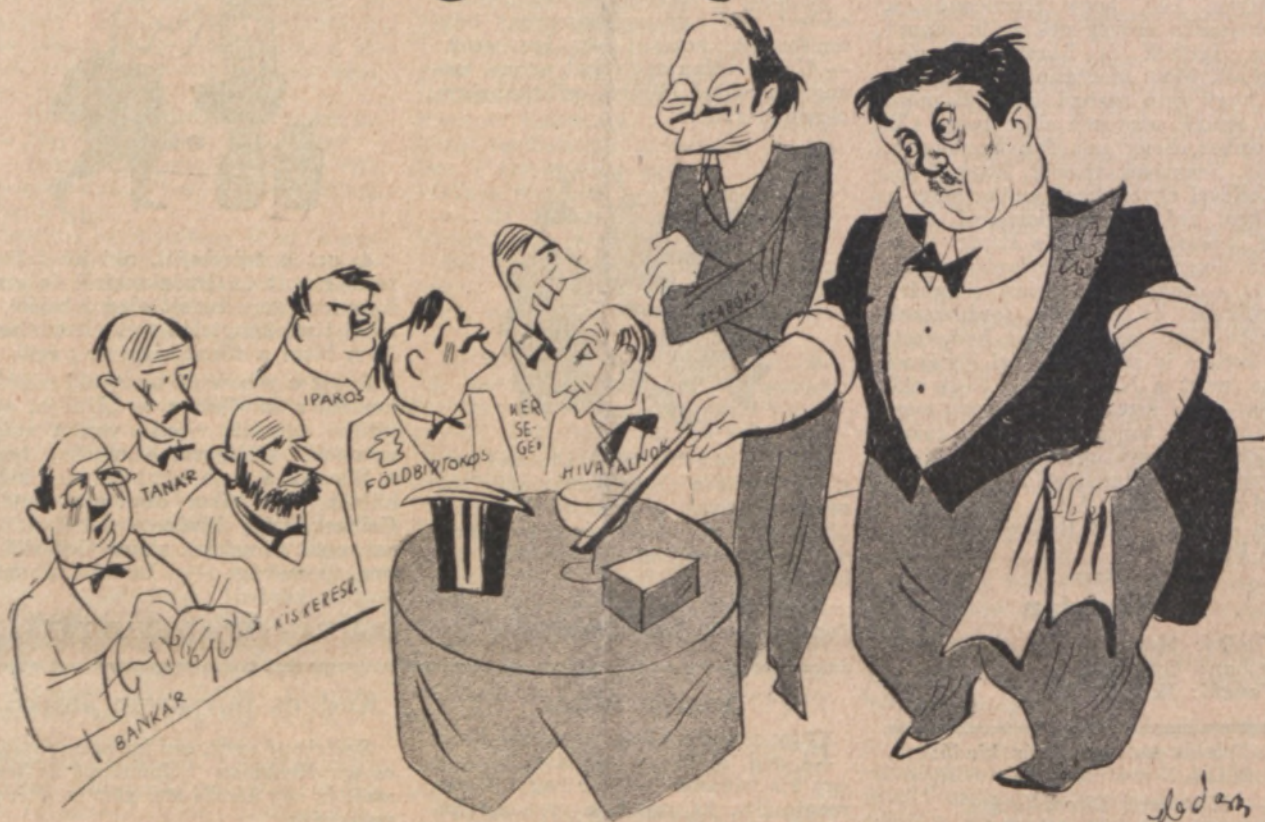
— Nem, akkor már világos nappal volt.

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1928 MÁRCIUS 1. * 7. (3052.) SZÁM * HATVANEGYEDIK ÉVFOLYAM

Költségvetési produkció

BUD JÁNOS: A most következő mutatványhoz szükségem volna egy százpengősrre. Ki lenne szíves az urak közül pár percre ideadni?

EGY HANG: Ismerjük már ezt a fogást! Tavaly is így bűvészkedte ki a pénzünket és máig se adta vissza.

Beszélgetés a Kazár uccában

— Te Samu, hogy hasonlítsz te a Kontra Aladárhoz!

— Tévedsz, Dolfikám, mert ép ellenkezőleg áll a dolog. Ő hasonlít én-rám.

Házi feladat

— Kohn Ignác, ki csinálta meg neked a feladatodat?

— Tanító úr kérem, az édesapám.

— Egészen ő csinálta?

— Nem, kérem. Én segítettem neki.

Vizit és vizitáció

— Papa, kérem, mi a különbség vizit és vizitáció közt?

— Várj csak, hogy magyarázzam meg neked? ... Megvan! Hát tudod, ha a nagymamához megyünk, az egy vizit, de ha a nagymama jön hozzánk, az egy vizitáció.

Jogi szigorlaton

Tanár: Mire van szükség egy végrendeletnél?

Jelölt: Halottra és vagyonra.

Sándor Pál, Budapest

Képviselő úr azt mondta a parlamentben, hogy három dzsentrifíú, akit a nagytétényi sertéshízalótelepre protezsált be, megszőkött onnét. Nem protezsálna be engem? Bizonyisten rám férne. Velem nem vallana szégyent.

Sanyaró Vendéi

Hacsak erről van szó!..

Kedves Borsszem Jankó! Mint olvasom, Sándor Pál a minapi képviselőházi beszédében fölemlítette, hogy vidéken akárhányszor megtörténik, hogy a zsidó pap temetésén keresztény pap búcsúztat. Na hallja, képviselő úr, ehhez nem kell vidékre menni. Itt is akad keresztény pap, aki ezer örömmel temetne el zsidókat.

LAPZÁRTA:

Márciusban türhetőbb lesz a helyzet

Az amerikai Kossuth-szobor leleplezésére ezen a héten számos magyar politikus utazik ki Newyorkba.